Ka metsade sees name mõnni kord leppa ja papklepu wõsad kuiwaks külmetanud ollewad. Ommeti ei olle külm sedda mitte teinud, waid päwa paistus.

Need puud, mis rohho aedas kaswawad, neist same keige selgemine arro. Kui meil Nowembri, Jõulo ja Nâri kuus 10 ehk 20 kradi külma on, siis külmetab pu kül kondiks; agga kui päike peale ei paista, siis tulleb werri jälle pu sisse, kui ilm ka pehmeks lähhäb, olgo se ka keige õrnem pu suggo.

On meil Küünla ja Paasto kuul 5 ehk 6, ehk mõnni kord agga 2 kradi külma, kus pu-käsud ärrakülmawad ja tulleb hommiko warra äkkiste soe päwa paiste pude peale, et järsko ülles sullawad, siis on nad surnud.

Se pu jälle, mis ühhe maea ehk kõrge aea warjus seisab, kus hommikune päike peale ei paista, selle oksukesed jäwad terweks ja ei külma egga kuiwa ial ärra.

Sedda name ka kewwade kartuhwli wardest ja kaapsta taimedest, kui õ-külmad alles käiwad. On õ-külm neid walgeks ja kõwwaks külmetanud ja tulleb hommiko soe päike äkkiste nende peale, siis sullawad ülles ja jäwad mustaks. Kes agga enne päwa tõusmist ommad kartuhwli warred ja taimed külma weega ülle kastab, siis ei jä nemmad mitte mustaks, waid wessi weab külma wälja Nendasamma on ka luggo wiljapu-wõsudega. Kes neid jõuaks iggal hommikul külma weega ülle kasta, kui nõdrem ehk kangem õ-külm on olnud, selle pudel ei külmaks mitte ühte wõsukest ärra.

Minno ommas aedas on mõnned õrnemad suggo wilja puud ja nende seas ka üks õunapu (Granatapfel) mis isegi ees Saksamaal ei kaswa, waid temma pärris koddo on Hispaniama. Sedda semet sain ma ühhe kranat õuna (Granatapfel) seest ja sedda õuna ühhe hukka lâinud laewa pealt.

Nenda on mul jälle üks pähklepu (Wallnuß), mis ka heaste kaswab ja jubba Kuramaal ka peab kaswama; agga siin meie maal ei tahha kaswada, sest et külm, ehk päike temma õrnemad kassud ärra kuiwatab, ja siis suurt hoolt tahhab.